

चाळीसाव्या वचनाचा लपलेला इतिहास - क्रमांक वीस

दुसरे शोक — भाग सात — येहेज्केल

Jeff Pippenger

2026-07-29

येहेज्केल संदेष्टा आपल्या आरंभीच्या वचनांत तीस वर्षांचा होता, अशी ओळख करणे हे बायबलसंगत मान्य आकलन आहे.

तीसाव्या वर्षी, चौथ्या महिन्यात, त्या महिन्याच्या पाचव्या दिवशी, मी केबार नदीकाठी बंदिवांनांमध्ये असता, आकाश उघडले गेले, आणि मी देवाची दर्शने पाहिली. त्या महिन्याच्या पाचव्या दिवशी, जो यहोयाकीन राजाच्या बंदिवासाच्या पाचव्या वर्षी होता, परमेश्वराचे वचन बुजीचा पुत्र, याजक येहेज्केल, याच्याकडे खास रीतीने, खास्थांच्या देशात, केबार नदीकाठी आले; आणि तेथे परमेश्वराचा हात त्याच्यावर होता. येहेज्केल 1:1-3.

काहीना असे वाटते की “तीसावे वर्ष” हे एका विशिष्ट जुबिली-चक्रावर आधारित आहे, ज्याची सुरुवात राजा योशियापासून झाली आणि ज्याचा शेवट चाळीसाव्या अध्यायाच्या पहिल्या वचनात झाला.

आमच्या बंदिवासाच्या पंचविसाव्या वर्षी, वर्षाच्या प्रारंभी, महिन्याच्या दहाव्या दिवशी, नगर उद्ध्वस्त झाल्यानंतरच्या चौदाव्या वर्षी, त्या अगदी त्याच दिवशी परमेश्वराचा हात माझ्यावर आला, आणि त्याने मला तेथे नेले. येहेज्केल 40:1.

बायबलकालविज्ञानी चाळीसाव्या अध्यायातील पहिल्या वचनाची तारीख इ.स.पू. ५७३ मधील २८ एप्रिल किंवा २२ ऑक्टोबर अशी ठरवितात. सर्व संदेष्टे उत्तरकाळ ओळखून देतात; म्हणून इ.स.पू. ५७३ मधील २२ ऑक्टोबर ही शरदकालीन तारीख त्या रेषेची ओमेगा-तारीख आहे, जी यापूर्वी पन्नास वर्षे, इ.स.पू. ६२२ मधील ५ मे रोजी, “योशियाचा महान पास्का” असे म्हटल्या जाणाऱ्या प्रसंगात आरंभ झाली होती.

तीस हा अंक त्या याजकांचे प्रतीक आहे, ज्यांनी सेवा आरंभ करताना तीस वर्षांचे असणे अपेक्षित होते. येहेज्केल १ मधील पद १ ते ३ येहेज्केलचे वय तीस असल्याचे दर्शवितात की केवळ याजकाच्या प्रतीकरूपात त्याचेही तीस वर्षांचे असणे सूचित करतात, हे काहीही असो, तो तीस वर्षांचा म्हणूनच प्रतिनिधित्वित झाला असता. आणि जर पद १ मधील तीस वर्षे, इतरांच्या मते, इ.स.पूर्व ६२२ मध्ये योशियाच्या महान पासोवरनंतरच्या तिसाव्या वर्षाचे प्रतिनिधित्व करित असतील, तरीही त्यांचे भविष्यवाणीविषयक परिणाम तेच राहतात.

योशिया याचा अर्थ “पाया” असा होतो, आणि त्याचा महान पासोव्हर एका जुबली कालखंडाची सुरुवात करणारा ठरला, जो इ.स.पू. 573 मधील प्रायश्चित्तिदिनी, 22 ऑक्टोबर रोजी समाप्त झाला. योशियापासून 22 ऑक्टोबरपर्यंतची “जुबली रेषा” 1840 ते 1844 या इतिहासाशी सुसंगत आहे. 1840 च्या पायांचे प्रतिनिधित्व राजा योशिया यांनी केले होते आणि तसेच योशिया लिच यांनीही केले होते. 22 ऑक्टोबरचे प्रतिनिधित्व जुबलीच्या कर्ण्याचा नाद प्रायश्चित्तिदिनीच्या कर्ण्याच्या नादाबरोबर केला जात असल्याने झाले.

आणि तू स्वतःकरिता वर्षाच्या सात शब्दांथांची गणना करशील, म्हणजे सात वेळा सात वर्षे; आणि वर्षाच्या त्या सात शब्दांथांचा काळ तुला एकोणपन्नास वर्षांचा होईल. मग सातव्या महिन्याच्या दहाव्या दिवशी तू जुबिलीच्या तुतारीचा नाद करशील; प्रायश्चित्ताच्या दिवशी तुम्ही आपल्या सर्व देशभर तुतारीचा नाद कराल. Leviticus 25:8, 9.

येहेज्केल हा राजा योशियापासून २२ ऑक्टोबरपर्यंतच्या जयंतीच्या रेषेमध्ये स्थापित आहे; ही रेषा १८४० ते १८४४ पर्यंत प्रकटीकरण दहाव्या अध्यायातील पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांचे प्रतिनिधित्व करते. येहेज्केल हा पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या मिलेराइट्सचे आणि तिसऱ्या देवदूताच्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे प्रतिनिधित्व करतो.

यहेज्केल हा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या याजकपदाचे प्रतिनिधित्व करतो, परंतु त्याचे प्रमुख भविष्यसूचक वैशिष्ट्य असे आहे की तो एक संदेष्टा आहे.

संदेष्टा, याजक आणि राजा

बायबलमधील तीन व्यक्तींनी तीस वर्षांच्या वयात सेवा सुरू केली. येहेज्केलाबरोबर दावीद आणि योसेफ हेही होते. त्यांनी सर्वानी तीस वर्षांच्या वयात सेवा सुरू केली असल्यामुळे ते सर्व याजक आहेत. संदेष्टा, याजक आणि राजा यांपासून बनलेल्या गौरवाच्या त्रिविध राज्यात दावीद हा राजाचे प्रतीक आहे, योसेफ हा याजक आहे, आणि येहेज्केल हा संदेष्टा आहे.

तथापि आपण भविष्यवक्ता येहेज्केलाचा प्रतीक म्हणून कसा ही उपयोग केला, तरी तो एक याजक आहे; आणि जेव्हा योशिया पासून २२ ऑक्टोबरपर्यंतच्या जुबिलीच्या रेषेत त्याचा उपयोग केला जातो, तेव्हा येहेज्केल असा एक याजक ठरतो, जो इ.स. १८४० ते १८४४ आणि राजा योशिया पासून इ.स.पू. ५७३ च्या २२ ऑक्टोबरपर्यंतच्या इतिहासाने पूर्वछायांकित केलेल्या एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनाच्या काळातील एका याजकाचे प्रतिनिधित्व करील.

बावीस

बायबल स्पष्टपणे सांगते की येहेज्केलने बावीस वर्षे सेवा केली. “बावीस” ही संख्या त्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांची प्रतीक आहे, जे मानवतेशी एकरूप झालेल्या देवत्वाचे ध्वजचिन्ह आहेत. योशीयाच्या पास्हापासून चाळीसाव्या अध्यायातील २२ ऑक्टोबरच्या जुबिली उत्सवापर्यंत दर्शविलेल्या इतिहासात, योशीयाचा पास्हा १८३८ आणि १८४० मधील जोसायाह लिच यांच्या कार्याचे प्रतिरूप होता. ते कार्य म्हणजे पहिल्या आणि दुसऱ्या शापांच्या समयविषयक भविष्यवाण्या मांडणे होय. आता हे दिसून येते की पहिल्या आणि दुसऱ्या शापांची भविष्यवाणी अग्रणी लोकांनी ओळखली त्यापेक्षा कितीतरी अधिक व्यापक आहे.

बायबलमधील संदेष्टा म्हणून येहेज्केल आपल्या लेखनात इतर कोणत्याही बायबललेखकापेक्षा अधिक विशिष्ट तारखांची नोंद करतो.

येहेज्केल हा बायबलमधील भविष्यवाणीत दिवस-वर्ष तत्त्वाचा ओमेगा आहे. गणनापुस्तकात, दिवस-वर्ष तत्त्वाचा अल्फा उल्लेख कादेश येथील पहिल्या बंडात दर्शविला आहे, ज्यामुळे अरण्यात चाळीस वर्षे भटकंती घडून आली. आणि अंतिम, किंवा ओमेगा बंड येहेज्केलाने चौथ्या अध्यायात दर्शविले आहे, जेव्हा यरुशलेमचा नाश होतो.

अल्फा

ज्या दिवसांमध्ये तुम्ही त्या देशाची पाहणी केली, त्या दिवसांच्या संख्येप्रमाणे, म्हणजे चाळीस दिवस; प्रत्येक दिवसासाठी एक वर्ष, अशा रीतीने तुम्ही तुमच्या अधर्माचे ओझे चाळीस वर्षे वाहाल, आणि तुम्हांला माझ्या वचनभंगाची जाणीव होईल. मी परमेश्वर बोललो आहे; माझ्याविरुद्ध एकत्र जमलेल्या या सर्व दुष्ट मंडळीवर मी हे निश्चयाने करीन: या अरण्यात त्यांचा नाश होईल, आणि ते तेथे मरतील. गणना 14:34, 35.

ओमेगा

तूही आपल्या डाव्या कुशीवर निज, आणि इस्राएलच्या घराण्याचे अधर्म त्यावर ठेव; जितके दिवस तू त्यावर निजशील तितके दिवस तू त्यांचा अधर्म वाहशील. कारण मी त्यांच्या अधर्माची वर्षे दिवसांच्या संख्येनुसार तुझ्यावर ठेवली आहेत, म्हणजे तीनशे नव्वद दिवस: अशा प्रकारे तू इस्राएलच्या घराण्याचा अधर्म वाहशील. आणि ते पूर्ण केल्यानंतर पुन्हा आपल्या उजव्या कुशीवर निज, आणि तू यहुदाच्या घराण्याचा अधर्म चाळीस दिवस वाहशील: मी तुला प्रत्येक दिवस एका वर्षासाठी नेमून दिला आहे. म्हणून तू आपले मुख यरुशलेमाच्या वेढ्याकडे वळव, आणि तुझा बाहू उघडा असू दे, आणि तिच्याविरुद्ध भविष्यवाणी कर. येहेज्केल 4:4-7.

कादेश आणि यरुशलेमाचा विनाश हे अल्फा आणि ओमेगा बंडाचे प्रतिनिधित्व करतात, जे “एका दिवसासाठी एक वर्ष” या तत्त्वाचे प्रतिनिधित्व करते. “एका दिवसासाठी एक वर्ष” हे तत्त्व मिलेराइटांचे मुख्य नियम होते, आणि 1840 ते 1844 या इतिहासात, राजा योशियाच्या जुबिली रेषेतून 22 ऑक्टोबरपर्यंत प्रतिरूपित झालेले दिसते. येहेज्केल इतर कोणत्याही संदेष्ट्यापेक्षा अधिक तारखा मांडतो. येहेज्केलच्या कालगणनेमध्ये जुबिलीची रेषा ओळखली जाते, ज्यामुळे येहेज्केलची साक्ष थेट पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या इतिहासाशी, आणि त्यानंतर तिसऱ्या देवदूताच्या इतिहासाशी जोडली जाते.

“जुबिली रेषे” बरोबरच येहेज्केल तीनशे नव्वद दिवस आपल्या एका कुशीवर पडतो, आणि नंतर चाळीस दिवस दुसऱ्या कुशीवर. “चारशे तीस” हे जुन्या व नवीन करारांचे प्रतीक आहे, कारण अब्रामाच्या चारशे वर्षे मिसरमध्ये बंदिवास भोगण्याच्या करारवचनाला प्रेषित पौलामध्ये तीस वर्षांची दुसरी साक्ष प्राप्त झाली. अशा रीतीने ‘जुन्या’तील अब्राम, (नंतर अब्राहाम) आणि ‘नव्या’तील शाऊल, (नंतर पौल) यांनी आपापल्या साक्षी एकत्र करून चारशे तीस वर्षे हे सनातन कराराचे प्रतीक म्हणून स्थापित केले. “तीनशे नव्वद दिवस” “तू इस्राएलच्या घराण्याचा अधर्म वाहशील.” “आणि” “तू यहूदाच्या घराण्याचा अधर्म चाळीस दिवस वाहशील.” अशा रीतीने उजवी बाजू आणि डावी बाजू मिळून अब्राम आणि पौल यांना समतुल्य ठरतात.

करार नेहमीच आज्ञापालन किंवा आज्ञाभंग—जीवन किंवा मृत्यू—यांवर आधारित होता. मिलेराइट इतिहासामधील वर्ष-दिवस तत्त्व हा जीवन किंवा मृत्यूचा प्रश्न होता, आणि हा इतिहास पहिल्या देवदूताने सनातन सुवार्ता म्हणून घोषित केला होता. “सुवार्ता” ही जीवन किंवा मृत्यूची बाब आहे, आणि मिलेराइट इतिहासातील जीवन किंवा मृत्यूची परीक्षा घेणारा प्रश्न एका दिवसाचा एका वर्षाशी समत्व असण्याच्या तत्त्वाच्या संदर्भात स्थापित करण्यात आला होता. पहिल्या देवदूताच्या संदेशाला सामर्थ्य देणारी भविष्यवाणी म्हणजे दुसऱ्या शोकाची तीनशे एक्याणव वर्षे आणि पंधरा दिवसांची भविष्यवाणी होय. येहेज्केलने आपल्या डाव्या कुशीवर निजून घालविलेल्या तीनशे नव्वद दिवसांच्या आत दुसऱ्या शोकाच्या तीनशे एक्याणव वर्षे आणि पंधरा दिवसांच्या कालभविष्यवाणीचे एक चित्रण आहे. भविष्यवाणीचे योग्य विभाजन करण्यासाठी संदेष्ट्यात्मक विवेक आवश्यक आहे, परंतु हे मध्यरात्रीच्या हाकेबद्दलचा संदेश उघड करण्याच्या यहूदाच्या वंशातील सिंहाच्या सतत चालू असलेल्या कार्यापेक्षा काहीही कमी नाही.

मी असा आग्रह धरतो की येहेज्केल याला एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे प्रतीक म्हणून मानले गेले पाहिजे; परंतु मुख्यतः तो भविष्यवाणीच्या आत्म्याच्या देणगीचे प्रतीक आहे, मग ती उत्तरकाळातील एका संदेष्ट्याच्या प्रकटीकरणरूपाने दर्शविली गेली असो, किंवा ओळीनुसार ओळ या पद्धतीच्या तत्त्वाला समजणाऱ्या करारबद्ध लोकांच्या प्रकटीकरणरूपाने दर्शविली गेली असो.

मी असा प्रतिपादन करतो की तीनशे एक्याणव वर्षे आणि पंधरा दिवसांच्या भविष्यवाणीवर येहेज्केलने टाकलेला प्रकाश, धूळ झाडणाऱ्या मनुष्याने मोठ्या पेटीत दागिने टाकण्याशी सुसंगत आहे.

मी असा ठाम प्रतिपादन करतो की, मंदिर पूर्ण झाल्यावर, येहेज्केलकडून येणारा प्रकाश हा शिरोबिंदूच्या संदेशाचा एक अत्यावश्यक घटक आहे.

येहेज्केल अध्याय चाळीसाच्या पहिल्या वचनात २२ ऑक्टोबरला आहे, आणि तेथेच भविष्यातील मंदिराचे दर्शन येहेज्केलला दिले जाते. ते मंदिर एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या समूहाचे मंदिर आहे, ज्यापैकी येहेज्केल त्या संख्येचे प्रतीक आहे. त्या समूहाने तिसऱ्या आणि निर्णायक कसोटीपर्यंत पोहोचण्यापूर्वी दोन परीक्षा पार केलेल्या असतील. येहेज्केलचे चित्रण मंदिरात आपला प्रकाश प्राप्त करणारा असे केलेले आहे, आणि म्हणून तो प्रतीकरूपाने जो प्रकाश उत्पन्न करतो, तो दानियेल अध्याय दहाच्या अनुरोधाने देवाचे लोक परमपवित्र स्थानी प्रवेश करतात तेव्हा येणाऱ्या प्रकाशाचे प्रतिनिधित्व करतो.

उघडण्यात आलेल्या येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाचा प्रकाश, कृपाकाल संपण्याच्या अगोदरच उघडला जातो.

आणि तो मला म्हणाला, “या पुस्तकातील भविष्यवाणीचे वचने मुद्रांकित करू नकोस; कारण समय जवळ आला आहे. जो अन्यायी आहे, त्याने अजूनही अन्यायीच राहावे; आणि जो अशुद्ध आहे, त्याने अजूनही अशुद्धच राहावे; आणि जो नीतिमान आहे, त्याने अजूनही नीतिमानच राहावे; आणि जो पवित्र आहे, त्याने अजूनही पवित्रच राहावे.” प्रकटीकरण 22:10, 11.

अकराव्या वचनात कृपाकाल संपण्याच्या अगोदरच “काळ जवळ आला आहे,” आणि म्हणून त्या वेळी येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण उघड केलेले आहे, कारण “काळ जवळ आला आहे.”

येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण, जे देवाने त्याला दिले, जेणेकरून त्याने आपल्या सेवकांना त्या गोष्टी दाखवाव्यात ज्या लवकरच घडून येणे आवश्यक आहे; आणि त्याने आपला देवदूत पाठवून ते आपल्या सेवक योहान याला चिन्हांद्वारे कळविले. ज्याने देवाच्या वचनाची, येशू ख्रिस्ताच्या साक्षीची, आणि त्याने पाहिलेल्या सर्व गोष्टींची साक्ष दिली. जो वाचतो तो धन्य आहे, आणि जे या भविष्यवाणीची वचने ऐकतात व त्यात लिहिलेल्या गोष्टी पाळतात ते धन्य आहेत; कारण समय जवळ आला आहे. प्रकटीकरण १:१-३.

रविवारीच्या कायद्याच्या वेळी लाओदिकीयेतील सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिझमसाठी कृपाकाल संपुष्टात येतो, आणि यहेज्केलच्या नवव्या अध्यायात अॅडव्हेंटिझमचे प्रतिनिधित्व यरुशलेम म्हणून करण्यात आले आहे. तेथे देशात आणि मंडळीत केल्या जाणाऱ्या घृणास्पद कृत्यांबद्दल जे उसासे टाकतात व आक्रोश करतात, त्यांना शिक्का दिला जातो. इस्लामच्या पूर्वकडील वाऱ्यांमुळे राष्ट्रे क्रोधित होत असताना, कृपाकाल संपण्याच्या अगोदरच, शिक्कामोर्तब करण्याची प्रक्रिया घडते. यहेज्केलच्या आठव्या अध्यायात अॅडव्हेंटिझमच्या चार पिढ्यांचा शेवट होतो; त्यातील चौथी पिढी सूर्यापुढे नतमस्तक होणाऱ्या पंचवीस नेत्यांद्वारे प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविली आहे.

ते दर्शन प्रतीकात्मकरीत्या रविवारच्या कायद्याच्या एक दिवस आधी, किंवा ६, ६, ६ यांनी दर्शविलेल्या कृपाकालाच्या समाप्तीच्या अगदी आधी देण्यात आले होते.

आणि सहाव्या वर्षी, सहाव्या महिन्यात, महिन्याच्या पाचव्या दिवशी, मी माझ्या घरात बसलो होतो, आणि यहूदाचे वडीलजन माझ्यासमोर बसले होते, तेव्हा तेथे परमेश्वर देवाचा हात माझ्यावर आला. मग मी पाहिले, आणि पाहा, अग्नीच्या स्वरूपासारखी एक प्रतिमा होती: त्याच्या कटीच्या स्वरूपापासून खाली अग्नी; आणि त्याच्या कटीपासून वर तेजस्वितेच्या स्वरूपासारखे, अंबराच्या रंगाप्रमाणे. आणि त्याने हाताच्या आकारासारखे काही पुढे केले, आणि माझ्या डोक्याच्या एका केसांच्या बटाने मला धरले; आणि आत्म्याने मला पृथ्वी आणि आकाश यांच्या मध्ये उचलले, आणि देवाच्या दृष्टान्तांत मला यरुशलेमेस नेले, त्या अंतर्गत द्वाराच्या प्रवेशद्वारापाशी, जे उत्तरेकडे तोंड करून होते; तेथे मत्सर उत्पन्न करणाऱ्या त्या मत्सराच्या प्रतिमेचे आसन होते. आणि पाहा, इस्राएलाच्या देवाचे तेज तेथे होते, त्या दृष्टान्ताप्रमाणे जो मी मैदानात पाहिला होता. यहेज्केल 8:1-4.

सहाव्या वर्षी, सहाव्या महिन्यात आणि पाचव्या दिवशी आलेले दर्शन ‘666’ च्या अगोदरच आले, जे रविवारीच्या कायद्याचे प्रतीक आहे, जेव्हा लाओदिकीया-अॅडव्हेंटिझमसाठी कृपाकाल समाप्त होतो. ते दर्शन यहेज्केलने “मैदानात पाहिलेल्या दर्शनाप्रमाणे” होते. त्याने मैदानात पाहिलेले दर्शन यापूर्वी, तिसऱ्या अध्यायात आढळते.

तेव्हा मी उठलो आणि मैदानात बाहेर गेलो; आणि पाहा, तेथे परमेश्वराचे तेज उभे होते, जसे तेज मी केबार नदीजवळ पाहिले होते; आणि मी उपडा पडलो. यहेज्केल 3:23.

“मैदानाचे” दर्शन, जे सहाव्या वर्षी, सहाव्या महिन्यात आणि पाचव्या दिवशी झालेले दर्शन होते, तेच दर्शन यहेज्केलाने यापूर्वी केबार नदीकाठी पाहिले होते.

आणि असे घडले की, तिसाव्या वर्षी, चौथ्या महिन्यात, त्या महिन्याच्या पाचव्या दिवशी, मी केबार नदीकाठी बंदिवानांमध्ये असता, आकाश उघडले गेले, आणि मला देवाचे दर्शन झाले. यहेज्केल 1:1.

यहेज्केलाने खेबार नदीकाठी “पाहिलेली” “देवाची दृष्टान्ते” ही मैदानाची दृष्टान्त होती; आणि तीच दृष्टान्त यहेज्केल अध्याय आठ ते अकरा यांतीलही होती. त्या दृष्टान्तांचे सादरीकरण यहेज्केल पवित्रस्थानात डोकावत आहे, या संदर्भात झाले होते; आणि तेथेच अध्याय दहामधील “मराह” या दर्शनदर्शक आरशाच्या दृष्टान्ताची पूर्तता होते. यहेज्केल त्यांचे प्रतिनिधित्व करतो जे अत्यंत पवित्र स्थानातून प्रसारित होणाऱ्या भविष्यवाणीच्या प्रकाशात सहभागी होतात, जेव्हा परिवीक्षेचा काळ समाप्त होण्याच्या अगोदर येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण प्रकट केले जाते.

जेव्हा आपण राजा योशियाच्या पासोवरपासून सुरू होऊन २२ ऑक्टोबरला समाप्त होणाऱ्या जुबिली रेषेची ओळख पटवितो, तेव्हा आपण लेवीयविवरण तेवीसामध्ये मांडलेल्या वसंत ऋतूतील सण व शरद ऋतूतील सण यांच्या प्रतीकाची ओळख पटवत असतो. तेथे वसंत व शरद ऋतूतील सण प्रत्येकी बावीस वचनांत मांडलेले आहेत, जसे यहेज्केलची सेवा बावीस वर्षांची होती. जुबिली रेषेच्या तिसाव्या वर्षाशी यहेज्केलला संरेखित केल्यास, यहेज्केलाचा जन्म योशियाच्या पुनरुज्जीवनाशी संरेखित होऊ शकतो. जर तो जुबिली चक्राच्या तिसाव्या वर्षी तीस वर्षांचा होता, तर यहेज्केलाचा जन्म योशियाच्या सुधारणा-कार्याच्या वेळी झाला असता.

यहेज्केल हा त्या लोकांचे प्रतीक आहे जे विश्वासाद्वारे परमपवित्र स्थानात प्रवेश करतात. तेथे गेल्यावर त्यांना चाकांच्या आत चाके दिसतात, जी मानवी परस्परसंवादांच्या गुंतागुंतीच्या क्रियाप्रक्रियेचे प्रतिनिधित्व करतात. प्रकटीकरणाच्या दहाव्या अध्यायातील योहानाप्रमाणे, यहेज्केल मिलराइटांचे प्रतिनिधित्व करतो, परंतु अधिक थेटपणे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे. त्याची समांतर तीनशे एक्याण्णव वर्षे आणि पंधरा दिवसांची समयभविष्यवाणी, यरुशलेमाच्या विनाशासह, लाओदिकीया अॅडव्हेंटिझमच्या अंतिम न्यायाचे चित्रण करते, आणि त्यात अडतीस व चाळीस यांचे गूढही समाविष्ट आहे.

त्यात चारशे तीस वर्षांच्या प्रतीकात्मकतेचा समावेश आहे.

त्यात 1333 ते 1337, 1449 ते 1453 आणि 1840 ते 1844 या कालखंडांनी दर्शविलेला चार वर्षांचा कालावधी समाविष्ट आहे.

या अत्यंत महत्त्वाच्या विषयावरील आपले विचार आपण पुढील लेखात सुरू करू.

“यशया, यहेज्केल आणि योहान यांना दिलेल्या दृष्टान्तांमध्ये आपण पाहतो की पृथ्वीवर घडणाऱ्या घटनांशी स्वर्ग किती निकटतेने संबंधित आहे आणि जे त्याच्याशी एकनिष्ठ आहेत त्यांच्याविषयी देवाची काळजी किती महान आहे.” Testimonies, volume 5, 753.

“ख्रिस्त स्वतः मंदिराचा प्रभू होता. जेव्हा तो ते सोडून जाईल, तेव्हा त्याचे तेज निघून जाईल—तेच ते तेज, जे एकेकाळी परमपवित्र स्थानी कृपासनाच्या वर दृश्यमान होते, जिथे महायाजक वर्षातून फक्त एकदाच, प्रायश्चित्ताच्या महान दिवशी, बळी दिलेल्या पशूच्या रक्तासह प्रवेश करीत असे (जे जगाच्या पापांसाठी ओतल्या गेलेल्या देवाच्या पुत्राच्या रक्ताचे प्रतीक होते), आणि ते वेदीवर शिंपत असे. हाच तो शेखीना, यहोवाचे दृश्यमान निवासमंडप होता.”

“हीच ती महिमा होय जी यशयाला प्रकट झाली, जेव्हा तो म्हणतो, ‘उज्जीयाह राजा मरण पावला त्या वर्षी मीही परमेश्वराला सिंहासनावर बसलेला पाहिले, उंच व अत्युच्च; आणि त्याच्या वस्त्राचा घेर मंदिरात भरून गेला’ [Isaiah 6:1–8 quoted].” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1139.

यशयाला देण्यात आलेले दर्शन शेवटच्या दिवसांतील देवाच्या लोकांची स्थिती दर्शविते. त्यांना विश्वासाने स्वर्गीय पवित्रस्थानात पुढे चाललेले कार्य पाहण्याचा विशेषाधिकार प्राप्त आहे. “आणि स्वर्गात देवाचे मंदिर उघडले गेले, आणि त्याच्या मंदिरात त्याच्या कराराचा कोश दिसला.” जेव्हा ते विश्वासाने परमपवित्र स्थानात पाहतात आणि स्वर्गीय पवित्रस्थानातील ख्रिस्ताचे कार्य पाहतात, तेव्हा त्यांना जाणवते की ते अशुद्ध ओठांचे लोक आहेत,—असे लोक ज्यांच्या ओठांनी अनेकदा व्यर्थ गोष्टी बोलल्या आहेत, आणि ज्यांच्या प्रतिभा पवित्र केल्या गेल्या नाहीत

किंवा देवाच्या गौरवासाठी उपयोगात आणल्या गेल्या नाहीत. आपल्या स्वतःच्या दुर्बलतेची व अयोग्यतेची तुलना जेव्हा ते ख्रिस्ताच्या गौरवशाली स्वभावाच्या पवित्रतेशी आणि मनोहरतेशी करतात, तेव्हा त्यांनी निराश होणे योग्यच आहे. परंतु जर त्यांनी, यशयाप्रमाणे, प्रभू हृदयावर जो ठसा उमटवू इच्छितो तो स्वीकारला, जर त्यांनी देवापुढे आपल्या आत्म्यांना नम्र केले, तर त्यांच्यासाठी आशा आहे. अभिवचनाचे धनुष्यासन सिंहासनाच्या वर आहे, आणि यशयासाठी जे कार्य करण्यात आले ते त्यांच्यामध्येही करण्यात येईल. खेदित हृदयातून येणाऱ्या विनंत्यांना देव प्रतिसाद देईल.

“देवाच्या या महान व गंभीर कार्याचा उद्देश स्वर्गीय कोठारासाठी पुंजके एकत्र गोळा करणे हा आहे; कारण पृथ्वी परमेश्वराच्या गौरवाने परिपूर्ण होणार आहे. म्हणून प्रचलित दुष्टता पाहून आणि अशुद्ध ओठांतून निघणारी भाषा ऐकून कोणीही खचून जाऊ नये. जेव्हा अंधाराच्या शक्ती देवाच्या लोकांविरुद्ध रांग लावतील; जेव्हा सैतान अंतिम महान संघर्षासाठी आपली सैन्ये जमवील, आणि त्याची सत्ता महान व जवळजवळ असह्य वाटेल, तेव्हा दैवी गौरवाचे स्पष्ट दर्शन, उंच व उन्नत असे सिंहासन, वचनाच्या इंद्रधनुष्याने वेढलेले, सांत्वन, खात्री आणि शांती प्रदान करील.” Review and Herald, December 22, 1896.

“खबार नदीच्या काठांवर येहेज्केलाने उत्तरेकडून येत असल्यासारखे भासणारे एक वादळ पाहिले, ‘एक मोठा मेघ, आणि स्वतःमध्ये गुंडाळणारी अग्नी, आणि त्याच्याभोवती प्रकाश होता, आणि त्याच्या मध्यभागातून अंबरसारखा रंग दिसत होता.’ एकमेकांना छेद देणारी अनेक चाके चार सजीव प्राण्यांद्वारे चालविली जात होती. या सर्वांच्या फार वर ‘नीलमणी दगडासारखे दिसणाऱ्या सिंहासनाची प्रतिमा होती: आणि त्या सिंहासनाच्या प्रतिमेवर वरती मनुष्याच्या स्वरूपासारखी प्रतिमा होती.’ ‘आणि करूबांमध्ये त्यांच्या पंखांखाली मनुष्याच्या हाताचे स्वरूप दिसले.’ येहेज्केल 1:4, 26; 10:8. त्या चाकांची रचना इतकी गुंतागुंतीची होती की पहिल्या दृष्टीक्षेपात ती गोंधळात असल्यासारखी भासत होती; परंतु ती परिपूर्ण सुसंवादाने चालत होती. करूबांच्या पंखांखालील हाताने धारण व मार्गदर्शित केलेले स्वर्गीय प्राणी ही चाके चालवीत होते; त्यांच्या वर, नीलमणीच्या सिंहासनावर, सनातन परमेश्वर विराजमान होता; आणि सिंहासनाभोवती दैवी दयेचे प्रतीक असलेले इंद्रधनुष्य होते.”

“जसे चाकांसारख्या गुंतागुंतीच्या हालचाली करूबांच्या पंखांखालील हाताच्या मार्गदर्शनाखाली होत्या, तसेच मानवी घटनांच्या गुंतागुंतीचे संचालन दैवी अधिपत्याखाली आहे. राष्ट्रांच्या कलह व गोंधळाच्या मध्येमध्ये, करूबांच्या वर विराजमान असलेला तो अजूनही पृथ्वीच्या व्यवहारांचे मार्गदर्शन करीत आहे.

“ज्या राष्ट्रांनी एकामागून एक आपापला नेमून दिलेला काळ व स्थान व्यापले, आणि ज्यांच्या स्वतःलाच अर्थ ज्ञात नव्हता अशा सत्याची त्यांनी अनवधानाने साक्ष दिली, त्या राष्ट्रांचा इतिहास आपल्याशी बोलतो. आजच्या प्रत्येक राष्ट्राला आणि प्रत्येक व्यक्तीला देवाने आपल्या महान योजनेत एक स्थान नेमून दिले आहे. आज मनुष्य आणि राष्ट्र त्या अशा एका परमेश्वराच्या हातातील साहुलाने मोजली जात आहेत, जो कधीही चूक करीत नाही. सर्वजण आपल्या स्वतःच्या निवडीने आपले भाग्य ठरवीत आहेत, आणि देव आपल्या उद्देशांची सिद्धी होण्यासाठी सर्वांवर अधिराज्य गाजवीत आहे.”

“महान ‘मी आहे’ यांनी आपल्या वचनात दर्शविलेला इतिहास—भविष्यवाणीच्या साखळीत कडीमागून कडी जोडीत, भूतकाळातील अनंतकाळापासून भविष्यकाळातील अनंतकाळापर्यंत—आपल्याला सांगतो की, युगांच्या प्रवाहात आपण आज कोठे आहोत, आणि येणाऱ्या काळात काय अपेक्षित असू शकते. भविष्यवाणीने जे काही घडून येणार म्हणून पूर्वीच सांगितले होते, ते सर्व वर्तमानकाळापर्यंत इतिहासाच्या पानांवर नोंदले गेले आहे; आणि जे काही अद्याप येणे बाकी आहे, ते सर्वही आपल्या क्रमाने पूर्ण होईल, याची आपण खात्री बाळगू शकतो.” Education, 178.